

STUDIEPROGRAM FOR SKOLEN FOR SAMTIDSDANS DEL 1

1.0 Innledning

- 1.1 Opptak til og målgruppe for studiet
- 1.2 Skolens historie og faglige miljø
- 1.3 Studiets hensikt og mål

2.0 Samtidsdans som fenomen

3.0 Studiets innhold og oppbygning

- 3.1 Kropp
- 3.2 Kommunikasjon
- 3.3 Kunst
- 3.4 Integrering mellom temaene

4.0 Læringskultur, undervisningsorganisering og læringsformer

- 4.1. Prosjektarbeid som arbeidsform
- 4.2. Kunstnerisk arbeid
- 4.3. Improvisasjon
- 4.4. Prosessorientert arbeid
- 4.5. Veiledning
- 4.6. Selvstendig arbeid
- 4.7. Møtepunkt
- 4.8. Vurderingsformer/Eksamen

5.0 Studieprogresjon

- 5.1. Første skoleår
- 5.2. Andre skoleår

”Friheten er noe vi aldri unnslipper”

”Plutselig var det at friheten slo ned i meg, og jeg stivnet til, naturen tok et rykk tilbake, og jeg hadde ingen alder lenger, og jeg følte meg helt alene, midt inne i din lille, harmløse verden, lik en som har mistet sin skygge, og det var ikke noe i himmelen, verken godt eller ondt, heller ikke noen til å gi meg befalinger”

Sitert etter Biemel, Walter. Sartre. Oslo: Cappelen 1976, s 37.

STUDIEPROGRAM FOR SKOLEN FOR SAMTIDSDANS

1. Innledning

Skolen for Samtidsdans er pr. i dag en ideell privat stiftelse med et styre som er ansvarlig for driften. Det foreliggende studieprogrammet skal føre frem til en toårig eksamen på fagskolenivå. Det er Skolen for Samtidsdans som står ansvarlig for utarbeiding og gjennomføring av programmet. Studiet er et toårig heltidsstudium som kvalifiserer for arbeid med samtidsdans innenfor scenekunst og kulturarbeid i vid forstand. Studiet gir en dansefaglig, samfunnsorientert, teoretisk og kunstfaglig plattform for videre arbeid innenfor samtidsdans. Særlig kvalifiserer studiet for selvstendig kunstnerisk virksomhet, spesielt med tanke på å skape egne arbeidsplasser innenfor f.eks. frie grupper, tverrfaglige kunstprosjekter, workshops og performancekunst.

Skolen for Samtidsdans er et landsdekkende utdanningstilbud og fungerer som et alternativ til eksisterende utdanninger innenfor dans. Skolen kan tilby et studie hvor faglige og teoretiske studier og kunstnerisk utøvelse er integrert, og hvor studentenes egne erfaringer, interesser og kunstneriske valg settes i sentrum.

1.1. Opptak til og målgruppe for studiet

Opptakskriteriene til studiet baserer seg på videregående opplæring Vg1, 2, 3 dans, eller tilsvarende realkompetanse, samt en egnethetsprøve / opptaksprøve. I sistnevnte inngår vurdering av søkerens egen bevegelsesforståelse, motivasjon for studiet, samt interesse for dialogisk og prosessorientert arbeid. I tillegg vurderes søkerens egen evne til å reflektere over hva dans som praksis og kunstart kan være. Studiet er særlig velegnet for personer som har erfaring innenfor kreativt arbeid med dans eller andre beslektede kunstfag og er opptatt av dansens samfunnsmessige rolle og betydning.

1.2. Skolens historie og faglige miljø

Skolen for samtidsdans ble etablert i 2000 som et toårig utdanningstilbud på fagskolenivå. Tilbudet var en utvidelse av "1-årig forstudium i dans" som ble etablert i 1995. Fra høsten 2004 ble et tredje skoleår innført som en videreføring av det allerede eksisterende tilbudet. I 2005 ble det første kullet med en 3-årig utdanning uteksaminert, og i 2008 vil Skolen for Samtidsdans utdanne de siste studentene med en 3-årig bakgrunn på fagskolenivå.

Skolens faglige plattform er basert på flere danse- og teatertradisjoner. Fagmiljøet ved skolen representerer pedagoger, kunstnere og forskere med erfaring både fra undervisning / veiledning, kunstnerisk utviklingsarbeid og produksjon av scenekunst. Underviserne har erfaring fra det profesjonelle kunstlivet. Skolens pedagogiske plattform baseres på fagspesifikk undervisning i dans og kunstfag.

1.3. Studiets hensikt og mål

Den overordnede hensikt med Skolen for Samtidsdans er å utdanne skapende dansekunstnere på et profesjonelt nivå, som kan arbeide med dansekunst i vid forstand.

Utdanningen skal gi studenten

- redskaper for koreografi, komposisjon, kommunikasjon og formidling av dansekunstprosjekter.
- en teoretisk, samfunnsorientert og kunstfaglig plattform for videre arbeide innenfor samtidsdans.
- veiledningsbasert utforskning og fordypning i eget bevegelsespråk og kunstneriske uttrykk.

Hensikten er at studentene utvikler bredde og fordypning i egen dans gjennom utøvelse og refleksjon. En sentral målsetting er at studentene skal kunne relatere studiets kunnskapstilfang til egne kunstneriske arbeid.

Skolen er et studiested som setter forholdet mellom danseren og dansen i sentrum. Med utgangspunkt i egen kropp, et personlig bevegelsespråk og et kunstnerisk konsept, søker samtidsdanseren å formidle sitt budskap. Konkret innebærer det at dansekunstneren og dansekunsten verken sammenfaller eller kan skilles ad. Dette spenningsfeltet står sentralt i studiets lærings- og kunstsyn, og vektlegges når studenten arbeider som utøver i egne kunstprosjekter.

Studentene skal tilegne seg en kritisk, åpen og utforskende innstilling til **dans** og dens kontekst i et historisk og samtidig perspektiv. Studiets arbeidsmåter er inspirert av dialogisk pedagogikk og bygger på veiledning, samtidig legges det opp til en betydelig medinnflytelse fra studentene. Gjennom dialogene arbeides det med hvordan studentene kan argumentere for- og reflektere rundt egne kunstneriske arbeid. Disse refleksjoner knyttes direkte til teori om dansetradisjoner¹. Studentene skal særlig kunne vurdere ulike estetiske og etiske holdninger og normer som gjelder kropp og dans, og de skal kunne ta stilling til dette i forhold til eget arbeid, kunstneriske valg, komplimenterende uttrykksformer og bruk av andre virkemidler. De skal videre tilegne seg en bred kunnskap om feltet samtidsdans, og opparbeide en forståelse av ulike kulturelle tradisjoner for dansekunst.

Studentene skal også bli kjent med hvordan kultursektoren er organisert, samt hvilke støtteordninger og politiske rammevilkår som gjelder for dans. Videre skal de kunne diskutere dans som scenekunst og uttrykksform med andre kunstnere og publikum, og være i stand til å identifisere samfunnsmessige sammenhenger som dans kan inngå i.

Utdanningen tilstreber å være relevant og oppdatert i forhold til den praksis og virkelighet som studentene vil møte etter endt utdanning. Skolen for Samtidsdans

¹ Poenget her er å stimulere studentene til å forstå hvordan det å danse alltid er kontekstbundet. Ved å være bevisst hvordan de selv er plassert i en tradisjon kan de eksperimentere rundt dette og dermed spille på forholdet mellom nærhet og distanse: både til seg selv som personer og til tradisjoner (diskurser).

legger vekt på å utvikle et fagmiljø som er i kontinuerlig utvikling, der utprøving, forskning / kunstnerisk utviklingsarbeid, diskusjon og evaluering er viktige deler av utdanningen.

Etter avsluttet studium skal studenten være i stand til å etablere og drive egen virksomhet, eller fortsette på høyere studier i Norge eller i utlandet.

2.0 Samtidsdans som fenomen

Samtidsdans eksisterer i dag som en differensiert kunstnerisk uttrykksform. Samtidsdansen er relasjonell og tids- og stedbunden. Samtidsdansen har referanser til flere kunstsyn og kunstnerroller. Eksempelvis baseres et modernistisk kunstsyn bl.a. på ideen om at kunstnere ble ”fristilt” til å uttrykke seg selv og sitt indre liv med spenning, kraft og ærlighet. Sentralt var troen på kroppens evne til å forløses emosjonelt og spirituelt bl.a. gjennom skjelving, fall, viscerale fornemmelser etc. Mens grunnleggerne av moderne dans var opptatt av å formidle myter og legender som fulgte narrative strukturer, fornyet neste generasjon dansen. Samfunnsmessig depresjon og gryende fascisme i Europa hadde innflytelse på kunstneres politiske bevissthet. Dette ble synliggjort gjennom dramatisering av økonomiske, sosiale, etiske og politiske forhold. Den postmoderne dansen utfordret forståelsen av dansens karakter, og endret danserens rolle fra den autonome utøveren til den skapende danseren.

I postmoderne dans er situerte posisjoner og det å forholde seg aktivt og reflektert det bærende element. Begreper som sannhet og autensitet erstattes av fleksible posisjoner, ustabilitet og kontekst. Kroppens forhold til egen energi og kroppens relasjon til omgivelser/rom, samfunnet og det sosiale liv står sentralt. Ved å ta utgangspunkt i en gitt kontekst, søker danseren fristilling for eksempel gjennom å iscenesette, kommentere og skape forskjeller og ambivalenser. Danseren egne persepsjonsprosesser, språket i og om dansen, og de tradisjonelle kjønnsrollene problematiseres, slik at de ikke lenger reserveres en maskulin (fallisk) forståelse. Dansekunstens kjønnsperspektiv, politiske og sosiale referanse er etter hvert blitt mer synlig i dansestudier og danseforskning. Dansens uttrykk er ikke nødvendigvis synonymt med forventningene om det vakre, inderlige eller ekte. Det er i spennet mellom modernisme og de fleksible og de ustabile kroppene som er tematisert i postmoderne dans, at det er mulig å overordnet skissere den tidsepoken samtidsdans i dag finner sted i.

Skolen for Samtidsdans forholder seg aktivt til de drivkrefter som de nevnte tradisjoner i dans står for. En særlig drivkraft i samtidsdansen har vært å skape en tradisjon for dans som er eksperimenterende, bygger på likeverdige relasjoner og som forholder seg til et bredt utvalg av temaer, kontekster og spørsmål. Samtidsdansen vil dermed også kontinuerlig definere seg selv i forhold til hvordan dansen får betydning - og i hvilke sammenhenger dansen befinner seg i. Dette avhenger av hvordan det sosiale, politiske og samfunnsmessige klima for dans er til enhver tid, og hvordan dansekunsten fungerer gjennom tilstedeværelse i det offentlige rom.

3.0 Studiets innhold og oppbygning

Studiet har tre gjennomgående temaer: Kropp, kommunikasjon og kunst. Disse tre temaene skaper rammen for danseundervisningen og forståelsen av dans. Under presenteres temaenes innhold.

Oppbygningen av de tre gjennomgående temaene og hvordan disse henger sammen beskrives under punkt 5: Studieprogresjon. I den fagspesifikke delen tydeliggjøres sammenhengen mellom temaene og den konkrete undervisningen.

3.1 Kropp

Studentenes personlige kroppserfaring er en forutsetning for dansen. Kroppen kan verken reduseres til et fysisk objekt eller en sosial konstruksjon. Samtidig har kroppen i dansen en særlig historie i hvordan den er forstått og gjort til objekt for dansen.

Sentralt i studiet er studentenes innsikt i egen kropp og deres subjektive erfaringer med å danse. Hvordan kroppen brukes, hvordan studenten øver opp danseferdigheter, utvikler sensibilitet og hvordan den enkelte student tenker om kroppen, er vesentlig både for dansestudentens kunstneriske utvikling og for den scenekunst de produserer.

Den subjektivt erfarte kroppen² vies stor plass i studiet. Den levde kroppen er en relasjonell og personlig kropp som erfares, tematiseres og engasjeres i praksis. Kroppen forstås som en sentral del i kunstprosjektet, og i forhold til egen energi og i relasjon til omgivelser, rom, samfunnet og det sosiale liv.

Kropp er også et viktig teoretisk tema i studiet. Overordnet fokus i utdanningen er at det søkes en integrering mellom den teoretiske tilnærmingen til dans, og praktisk forståelse av dans, både som kinestetisk / energetisk erfaring og som kommuniserende kraft. Kropp belyses fra flere innfallsvinkler og det reflekteres kontinuerlig over hvilke(n) kroppsforståelse(r) som er relevant(e) i samtidsdans.

Skolen for Samtidsdans har bevisst vektlagt en individuell læringsprosess i utviklingen av studentenes egne kunstneriske uttrykk. Undervisningen bygger på studentenes muligheter til å arbeide med *sin* kropp i forhold til de ulike dansefagene som det sentrale.

Dansefagene gir ikke mening alene, men derimot i møte med studentenes forhold til sin egen danse- og bevegelsesforståelse.

3.2. Kommunikasjon.

² Kroppsbegrepet er hele tiden knyttet til 'den levde kroppen', et kroppssubjekt som er en tilgang til verden og ikke som et objekt.

Kommunikasjon er et grunnleggende tema i samtidsdans. Studenten opparbeider forståelse av ulike former for kommunikasjon som redskap og virkemiddel i en skapende prosess og i et kunstnerisk konsept.

Kommunikasjon konkretiseres gjennom valg av metoder for undervisning og veiledning. I tråd med at samtidsdansen er relasjonell, følger en pedagogisk tilnærming som bygger på dialog. Hensikten er å sikre at studentene skal bli bevisstgjorte – og godt forankret i de kunstneriske og personlige valg de tar gjennom studiet.

Ved at studentene jobber sammen og utvikler relasjoner til hverandre, legges det opp til å gi studentene en forståelse av kommunikasjon på flere plan. Studenter og veiledere forholder seg til hverandre både på et personlig plan og som hverandres støttespillere og kritikere i den kunstneriske prosessen.

Dialog rundt studentenes arbeider og skolens intensjoner anses som en forutsetning for å realisere studiets mål om å utvikle studentene til selvstendige og deltakende dansekunstnere.

Ulike tema og problemstillinger som kommer frem under møtepunkt bringes videre inn i større prinsipielle og filosofiske diskusjoner for dermed å settes i en større kontekst. Likeledes legges det vekt på individuelle samtaler/veiledning og diskusjoner med den enkelte student. Gjennom språk og kommunikasjon, via diskusjoner og debatter mellom undervisere og studenter, søkes å tydeliggjøre studentenes kunstneriske innspill, sett i et samtidig og historisk perspektiv. I studiet vil studentene lære å bruke hverandres refleksjoner og observasjoner i sin egen kunstneriske utvikling.

Det blir også lagt vekt på å utvikle en metaforståelse hos veiledere og studenter. Hvordan det kommuniseres om kommunikasjon vil til enhver tid også bli ansett som viktig i en kunstnerisk læringsprosess.

Ved å sette kommunikasjon på dagsorden legges det opp til en forståelse av at det å danse alltid eksisterer i forhold til noe(n). Skolen ønsker å fremme samarbeide mellom studentene, da skolens erfaring er at utveksling av ideer og tanker virker bevisstgjørende, stimulerende og meningsskapende i arbeidsprosessene frem mot et kunstnerisk uttrykk.

3.3. Kunst

Kunst kan eksistere i mange former og kommunisere på mange plan. Et dansekunstprosjekt kan ende som en forestilling, performance, en workshop, en dokumentar, et seminar, et tverrfaglig prosjekt osv, og kan ta plass utenfor det tradisjonelle scenerommet. Kunstens oppgave kan blant annet være å reflektere samfunnet på et bredt plan, og kan vurderes og diskuteres ut fra nye premisser som ikke tilhører kunstverdenen alene. Kunsten blir en ytring, og nye rom og nye publikum skapes.

Et mål ved utdanningen er å stille spørsmål ved hva dans og dansekunst kan være, både med hensyn til form, innhold og eksponering i det offentlige rom. Studentene stimuleres til å bli klar over hva de velger å kommunisere om, hvilken kommunikasjonsform de bruker, på hvilken arena de plasserer sin kunst og hvilke metoder de velger for å nå sitt publikum.

Samtidsdanseren har egne visjoner og en relasjonell forståelse av dansen. Samtidsdanseren må kunne sette dansen inn i en samfunnsmessig kontekst, og se seg selv og egen kunst som en del av den verden og tiden vi befinner oss i. Det kunstneriske prosjektet realiseres i møtet med et publikum eller en gruppe mennesker, og deres mulighet til å oppfatte og respondere på budskapet. Studenten skal utover å forstå sitt eget uttrykk, også reflektere over og forstå konteksten dansen settes i, og hvordan formidlingen virker i ulike rom.

Studenten skal etter endt utdanning være i stand til å definere, skape og iscenesette sin egen dansekunst. Utdanningen ser på det å utøve, koreografere og kommunisere som gjensidig, og arbeider for at dansekunstneren skal være i stand til å ta selvstendige valg i sin egen kunst. De skal også kunne skape rammer for dansekunsten uavhengig av hierarkiske posisjoner og institusjonelle rammer. Gjennom studiet er det et mål at studentene får både nærhet og distanse til forestillingen eller det de formidler, og til seg selv som utøver.

Studiet vektlegger at studenten skal se annen samtidig kunst i Norge og Europa. Studentene skal bli bevisst ulike strømninger i samtiden og historien, og kunne analysere, reflektere over og omtale egen og annen samtidig dansekunst i et kunstteoretisk perspektiv.

3.4. Integrering mellom temaene

I studiet er det lagt mye vekt på å skape en sammenheng mellom studentenes faglige, kunstneriske og personlige utvikling. Særlig gjelder dette skolering i å kunne vurdere hva det innebærer å ta kunstneriske valg. Videre må studentene kunne vurdere forholdet til virkemidler og komplimenterende uttrykksformer, ideer, seg selv og et eventuelt publikum. Ved at det stilles store krav til studentens medvirkning, legges det også vekt på undervisernes og veiledernes rolle i å binde studiets temaer sammen. Ved at studentene får støtte i sin personlige og kunstneriske prosess, er tanken at det vil skapes rom og tid til integrering av temaene hos den enkelte.

4. Læringskultur, undervisningsorganisering og læringsformer

Studiet er lagt opp med sikte på at det skal kunne identifiseres en konsistent sammenheng mellom de overordnede mål for programmet, innholdet og arbeidsmåtene. Det legges vekt på å utvikle og innvie studentene i en læringskultur der deres egne tenkemåter og erfaringer møtes og blir utviklet og bearbeidet sammen med underviserne. Undervisningen ved Skolen for samtidsdans bygger på at de ansvarlige utvikler *møtepunkter* mellom studentene og fagstoffet innenfor en dialogisk ramme.

Undervisningen skal gi innspill, verktøy og metoder i arbeidet med studentenes egne kunstprosjekter. Videre legges det vekt på å skape rom for utforskning, eksperimentering og refleksjon i alle ledd av utviklingsprosessen.

4.1 Prosjektarbeid som arbeidsform

Prosjektarbeidet er en stor og viktig del av hverdagen for en samtidig dansekunstner. Prosjektteateret som oppstod på 80-tallet har utviklet seg til å bli en arbeidsform innenfor samtidsdansen, og er både en kunstnerisk praksis, et estetisk, historisk, organisatorisk og et praktisk fenomen. Den 'frie' scenekunsten kjennetegnes ofte ved at den er prosjektbasert, dvs at det arbeides fra prosjekt til prosjekt. Dansekunstnere møtes gjennom selvstendige og/eller enkeltstående prosjekter eller forestillinger, altså ikke institusjonaliserte former for samarbeid. De tradisjonelle rollene (danser, koreograf, regissør, dramaturg, produsent etc) viskes ofte ut, og det arbeides i stedet i ulike gruppesammensetninger der ansvaret fordeles. De medvirkende blir en del av en større helhet der den enkeltes skapende evner vektlegges både i prosess og resultat. I ytterste konsekvens arbeides det i en flat struktur.

Ved skolen for samtidsdans gjenspeiles denne arbeidsformen i underviserens daglige møter med studentene, og ikke minst i oppgaver og prosjekter gjennom hele studiet, der studentene ofte arbeider i flate strukturer og trenes i å arbeide i former som ligner på den virkelighet de møter i yrkeslivet etter endt utdanning.

4.2. Kunstnerisk arbeid

All undervisning ved skolen har som formål å bygge opp under den enkelte students kunstneriske prosess. Fagstoffet formidles i stor grad gjennom undersøkende metoder. Via en utforskende tilnærming skal det åpnes opp for å se nye muligheter i fagstoffet, i egen kropp og i forhold til det kunstneriske prosjektet studenten til enhver tid arbeider med.

Ut fra overordnet tema for de to skoleårene, (se pkt 5) organiseres studiet i ulike bolker med spesifiserte undertema, som igjen danner overskrift for større og mindre kunstprosjekter. Studenten gis mulighet til å definere egne tema og fokus inn i de

enkelte prosjektene, og gjennom de to årene øves studentene opp til å kunne jobbe

gradvis mer selvstendig med eget kunstprosjekt.

Overskriftene for disse kunstprosjektene kan variere fra kull til kull, og plan for dette utarbeides for hvert skoleår, slik at utdanningen kan være fleksibel i forhold til den utvikling som til enhver tid finner sted både i gruppen, og i forhold til samfunnet og kunstlivet.

Prosjektene gir igjen retning og fokus tilbake til all undervisning, og til den individuelle veiledningen av den enkelte student. Hvert prosjekt kan ha en varighet fra noen uker til noen måneder.

Arbeidet med ulike kunstneriske prosjekter ligger derfor som et overordnet fokus for all undervisning.

Det arbeides kontinuerlig med å utvide studentens forståelse av eget kunstnerisk ståsted. Utgangspunktet for utforskningen og selve arbeidsprosessen vil således defineres forskjellig av den enkelte student, i dialog med underviser / veileder. Veileder vil kontinuerlig komme med tilbakemelding og gi innspill og utfordre studenten til å tydeliggjøre de kunstneriske valgene som taes.

Studenten tilegner seg forståelse for den kunstneriske prosessen fra start til gjennomføring av en kunstnerisk idè. Det legges opp til jevnlige visninger / leveringer av kortere arbeider, der studentene trenes i å presentere sitt prosjekt for veileder og for klassen både muntlig og fysisk / kunstnerisk, og gi og motta tilbakemelding på det som vises.

Prosjektene inneholder etter hvert oppgaver i forhold til definisjon av konstellasjon, i den hensikt å tydeliggjøre de valg som taes i forhold til hvem studenten velger å arbeide sammen med, og forstå det kunstneriske potensialet i ulike konstellasjoner og samarbeidsformer.

Studenten utfordres til å reflektere over hvilke rom dans vanligvis inngår i, og hvordan konvensjoner og holdninger i forhold til rom og dans kan utvikles. Forholdet mellom utøver / kunstner og publikum teoretiseres og problematiseres, og studenten utfordres til å ta stilling til eget møte med publikum, herunder hvordan rekruttere et publikum og forstå ulike arenaer der deres dans kan inngå.

4.3. Improvisasjon

Improvisasjon brukes som metode i den dansefaglige undervisningen, i fagområdet koreografi og komposisjon og i det kunstneriske arbeidet. Improvisasjon benyttes bl.a. på følgende måter:

- for igangsetting av et kreativt arbeid
- for å utforske et fysisk prinsipp/ bevegelsesprinsipp
- for å generere et koreografisk materiale

- som metode i arbeidet med komposisjon
- som forestillingsform

Studenten skal også i løpet av studiet opparbeide et eget repertoar av metoder og verktøy som en forlengelse av dette arbeidet og kunne bli i stand til selv å ta kunstneriske prosesser videre.

4.4. Proessorientert arbeid

Siden den samtidige dansekunsten er relasjonell, påvirkes arbeidsmetoder ofte av en proessorientert utforskning i forhold til hva kunstverket er eller skal bli. Det proessorienterte arbeidet innebærer at studentene lærer å arbeide intuitivt, slippe kontrollen og ikke vite hva som kommer ut som resultat av prosessen.

Analyse inngår som en viktig del av proessorientert arbeid som et redskap for å ta vare på og å kontinuerlig vurdere innspill og retninger som oppstår, trekke ut essensen av prosessen, samle på det ”materiale” som oppstår og utvikle forståelse, slik at kunstneren kan ta nødvendige valg i forhold til de mål som er satt.

Proessorientert arbeid har ulike faser og studenten arbeider med forståelse av dette og å kunne ta valg ut fra hvor de er i en arbeidsprosess frem mot et kunstnerisk uttrykk.

4.5 Veiledning

Den individuelle veiledningen er sentral i studiet.

En kunstnerisk prosess krever refleksjon over de erfaringer studentene gjør ut fra det de opplever. Samtalen er et viktig stimuli og et redskap i forhold til progresjon i en kreativ prosess, perspektiver kan utvikles og granskes videre, og endringsprosesser kan settes i gang.

Studentene skal stimuleres til å formulere egne behov for veiledningen. Underviseren/veilederen møter studenten ut fra den enkeltes ferdigheter, individuelle behov, arbeidsprosesser og potensialer.

Veiledningen skal gi studenten spørsmål og innspill, metoder og verktøy, slik at studenten blir i stand til selv å se potensialet og å ta egne valg i den kunstneriske prosessen og i eget kunstnerisk arbeide.

Veiledningsteori trekkes inn for å bygge opp under at dialog om studentenes faglige, kunstneriske og personlige prosess er vesentlig.

Mindre grupper av medstudenter deltar ofte i veiledningsarbeidet, og studentene øves

gradvis opp i å kunne gi innspill i veiledningen. Det fokuseres fra veileders side på ulike metoder og på forståelsen av hvordan veiledningen virker og kan taes i bruk. Medstudentene øves i å være hverandres støttespillere på et faglig plan, og kunne fasilitere hverandre i den kunstneriske prosessen. Dette blir også et redskap for å komme videre i en gruppeprosess.

Forståelsen av veilederrollen og fasilitatoren trekkes videre slik at studentene blir i stand til å initiere og veilede en kunstnerisk prosess eller et kunstnerisk arbeid der flere deltar, f.eks. en workshop.

4.6. Selvstendig arbeid

Gjennom undervisning og veiledning er hensikten å stimulere studentene til å kunne arbeide selvstendig. Studentene lærer å arbeide selvstendig, enten på egen hånd med veileder tilgjengelig, eller som del av annen undervisning. Selvstendighet i den kunstneriske prosessen bygges gradvis opp gjennom de to skoleårene.

Selvstendig arbeid benyttes som arbeidsform under utforskning, der studentene får mulighet til å arbeide videre med problemstillinger og utfordringer fra undervisningen. Det kan for eksempel være å fordype seg i spørsmål som angår egne bevegelsesløsninger, utprøving av metoder, utarbeidelse av materiale, og for å utforske hvordan kunstneriske ideer kan utvikles.

Hensikten med det selvstendige arbeidet er å lære studentene å ta ansvar for egen læring og utvikling. Studentenes selvstendige arbeid trekkes hele tiden tilbake til undervisningen og følges opp av veiledning. Temaer som kommer fra studentenes arbeid kan tilbakeføres og igjen bli undervisningstemaer. Slik sikres også nyskaping i forholdet mellom veiledere og studenter og i forhold til de tema som bringes inn i undervisning og veiledning.

Studenten benytter loggbok i arbeidet med å utforske egne arbeidsprosesser. Loggbok kan videre benyttes i dialogen med veileder.

I tillegg er studentene til en hver tid organisert i par eller grupper, der de deltar i analysen av hverandres arbeider, fungerer som hverandres samarbeidspartnere, fasilitatorer og ytre øye.

4.7. Møtepunkt

Undervisningen ved Skolen for Samtidsdans bygger på at de ansvarlige utvikler *møtepunkter* mellom studentene og fagstoffet innenfor en dialogisk ramme. Dette er prinsipper som er en forutsetning for å realisere studiets mål om å utvikle studentene som selvstendige og samarbeidende kunstnere. Møtepunkt er et slags varemerke for Skolen for Samtidsdans, og er sentral i den dialogiske modellen skolen arbeider etter.

Møtepunktene gjennomløper hele studiet, og handler om å skape en arena for reelle møter omkring studentenes arbeider og skolens intensjoner. Disse møtepunktene gir også studentene erfaring med hva som skjer i et møte, hvilken opplevelse den enkelte får, samt hvordan dette påvirker det kunstneriske uttrykket der og da. Studentene utfordres til å ta disse erfaringene og refleksjonene med seg videre i det kunstneriske arbeidet.

Møtepunktene organiseres som møter, visninger og forestillinger, herunder også workshops eller andre presentasjoner, alt etter hva som er hensikten. Møtepunktene kan være relatert til den faglige undervisning som daglige møtepunkt. Noen ganger inviteres eksterne veiledere, kollegaer, andre studenter, andre fagmiljø eller kunstkritikere til disse møtepunktene. Minst to ganger pr semester åpnes møtepunktet for et større publikum.

4.8 Vurderingsformer / Eksamen

Vurderingsformene gjenspeiler sammenhengen som bygges opp i studiet som helhet. Vurderingsformene skal bidra til å dokumentere hvordan studentene har valgt å jobbe kunstnerisk. Videre hvordan de reflekterer over sitt kunstneriske arbeid og kan plassere sitt ståsted teoretisk, estetisk og i forhold til andres arbeid/kunst.

Studentenes deltagelse og fordypning skal bidra til deres progresjon i studiene, og vil taes inn i vurderingen. Studentens arbeid og produksjoner blir vurdert underveis i veiledningsprosessene. Studentene vil også få feedback gjennom publikum og andre kunstners respons.

Studentene skal vurderes av ekstern sensor ved avsluttende eksamen begge skoleår.

Skolen benytter karaktersystemet bestått / ikke bestått.
Kriteriene for vurdering er utarbeidet i et eget rundskriv.

5. Studieprogresjon

De to årene har forskjellig innhold som skal fungere sammenbindende i forhold til å kunne identifisere progresjon hos studentene. Hvert år er definert med et overordnet tema, som igjen er inndelt med ett eller flere undertema.

5.1 Første skoleår

Overordnet tema første år: kropp / kroppen min

Skolen tar utgangspunkt i studentens tidligere og aktuelle erfaring med å danse. I det første året blir det lagt vekt på at studentene skal utforske eget repertoar, vanemønster og muligheter i kroppen, og utvikle trygghet i forhold til egen kropp og egne valg.

Soloarbeide og eget språk vies stor plass, samt bevisstgjøring av kroppen som et kunstnerisk virkemiddel og uttrykk. Studentene skal lære å forholde seg til hverandre og til rommet, og begynne å forstå egen rolle som utøver i møte med et publikum.

5.2 Andre skoleår

Overordnet tema andre år: rom / kontekst / gjennomføring

Andre skoleår viderefører og fordyper temaer fra første skoleår.

Det legges vekt på at studentene skal få redskaper til å reflektere over egne og andres produksjoner i en større sammenheng. Det arbeides med å relatere seg til andre i dansen, og på komposisjon i tid og rom.

Fra andre skoleår utfordres studentene til selv på velge konstallasjon og ev hvem de ønsker å arbeide sammen med. Studenten utfordres i forhold til hvilket rom, publikum og / eller hvilken kontekst dansen settes inn i, herunder også forståelsen av ulike arenaer der dans kan inngå.

Oslo, nov 2006

Skolen for Samtidsdans

Caroline Nesse
Camilla Myhre
Gunn Engelsrud
Karstein Solli